

Ο Παύλος Φύσσας ήταν ένας από εμάς...

Αντιφασίστας, εργάτης, από λαϊκή γειτονιά, χιπ-χοπάς. Κάποιος που τόλμησε να υψώσει το ανάστημά του απέναντι στους χρυσαυγίτες, κάποιος που δε λάκισε μπροστά στα πολυάριθμα γουρούνια. Έτσι, ο Παύλος πλήρωσε την αξιοπρέπειά του και το θάρρος του με την ίδια του τη ζωή.

Ο Παύλος Φύσσας δολοφονήθηκε από τη χρυσή αυγή. Και τώρα πια το ξέρουν κι οι πέτρες: οι χρυσαυγίτες δεν είναι τίποτα περισσότερο από παρακρατικοί μαφιόζοι, πληρωμένοι δολοφόνοι, πιστά σκυλιά των αφεντικών που τους ανταμείβουν αδρά για τις πολύτιμες υπηρεσίες τους. Μα ακόμα κι αν οι δημοσιογράφοι (οι ίδιοι που συνέβαλαν στην άνοδό τους) έχουν ξεκινήσει ένα αργοπορημένο και ακίνδυνο ξεμπρόστιασμα των νεοναζί, να κάτι που έχουν συνειδητά "ξεχάσει": τη δράση της τοπικής χρυσής αυγής. Αρκεί να αναφερθούμε στο ντόπιο φύρερ. Ο Χρήστος Ρήγας, κατηγορούμενος για μαφιόζικες υποθέσεις, δύο (τουλάχιστον) δολοφονίες-παραγγελίες ανθρώπων της νύχτας, ιδιοκτήτης μπαρ στον Αγ. Παντελεήμονα απ' όπου ξεκινούσαν επιθέσεις σε μετανάστες εργάτες, παραμένει πεισματικά στο απυρόβλητο τόσο της δικαιοσύνης όσο και των "αποκαλυπτικών" δημοσιογράφων.

Ο Παύλος Φύσσας δολοφονήθηκε και από την αστυνομία. Γιατί πώς αλλιώς θα μπορούσαμε να χαρακτηρίσουμε τους μπάτσους της ομάδας ΔΙΑΣ, που αρκέστηκαν σε ρόλο θεατή, τη στιγμή που ο δολοφόνος τράβαγε μαχαίρι; Και δε μιλάμε για μεμονωμένο περιστατικό, αλλά για μια αστυνομία που είναι οργανικά δεμένη με τους χρυσαυγίτες. Αυτό άλλωστε έδειξε και το αντιεξεγερτικό σχέδιο που τέθηκε σε εφαρμογή στην Αθήνα την επόμενη μέρα, όπου μπάτσοι και ναζί επιτέθηκαν από κοινού σε όσους είχαν βγει στο δρόμο να διαδηλώσουν την οργή τους. Εδώ και 5 περίπου χρόνια, ο καλοκουρδισμένος μηχανισμός δημόσιας τάξης λειτουργεί τόσο απλά: *όπου δε φτάνει το γκλομπ του μπάτσου, φτάνει το μαχαίρι του φασίστα.*

Ο Παύλος Φύσσας δολοφονήθηκε από ένα μεγάλο κομμάτι της κοινωνίας, που όταν δεν επιλέγει την ξεφτίλα του φασισμού, επιλέγει την αδιαφορία. Ένα κοινωνικό κομμάτι που είτε ψήφισε τους χρυσαυγίτες, είτε έκλεισε τα μάτια του απέναντι στη βαρβαρότητα. Ρατσιστικό σε τεράστιο βαθμό, χυδαία ατομικιστικό, έστρωσε το έδαφος για να έρθουν οι μαχαιροβγάλτες ρουφιάνοι στο προσκήνιο. Οι 450.000 που δώσαν ψήφο στους ναζί ας λογαριάσουν το πόσο βάλαν κι αυτοί το κεράκι τους. Οι χρυσαυγίτες δεν είναι τίποτα άλλο από τις μύγες που θρέφονται από τα πανταχού παρόντα σκατά της κοινωνικής κατάπτωσης.

Και φυσικά, ο Παύλος Φύσσας δεν είναι ο πρώτος που δολοφονήθηκε. Ο Παύλος μαχαιρωνότανε όταν οι φασίστες κάναν προπόνηση σε κορμιά μεταναστών εδώ και μισή δεκαετία, μαχαιρωνότανε όταν οι μπάτσοι πυροβολούσαν μετανάστες στα σύνορα, μαχαιρωνότανε όταν τα αφεντικά πυροβολούσαν απλήρωτους μετανάστες στα φραουλοχώραφα της Μανωλάδας, ο Παύλος έχασε αίμα όταν δολοφονήθηκε από χρυσαυγίτες ο μετανάστης εργάτης Σαχτζάτ Λουκμάν τον γενάρη στα Πετράλωνα, έχασε αίμα όταν δολοφονήθηκαν τόσοι άλλοι που δε θα μάθουμε ποτέ γι' αυτούς.

Ο Παύλος Φύσσας ήταν ένας από εμάς. Ένας από αυτούς που "περισσεύουμε", που διεκδικούμε την αξιοπρέπεια σε μια δύσκολη χρονική συγκυρία, που στραβώνουμε απέναντι στη βαρβαρότητα που επελαύνει. Και δεν είμαστε καθόλου λίγοι. Αρκεί να το συνειδητοποιήσουμε και να συλλογικοποιήσουμε το μίσος μας και τις επιθυμίες μας. Ο θάνατος του Παύλου δεν πρέπει να γίνει ακόμα ένα περιστατικό στη μηνιακή καθημερινότητα που αστράφτει φευγαλέα και χάνεται, αλλά να χαραχτεί καλά στις συνειδήσεις μας. Με αντιφασιστική ταξική συνείδηση και διαρκή αγώνα ενάντια στους φασίστες και τα αφεντικά τους, να πως θα διατηρήσουμε εμείς ζωντανή τη μνήμη του.

...τσακίστε τους φασίστες της κάθε γειτονιάς!

συνέλευση ενάντια στο φασισμό

κρατικό, παρακρατικό
και κοινωνικό

antifapatra.wordpress.com
antifaprotovoulia@gmail.com
Πάτρα, 25/9/13